

estudiants a la universitat, atenant les característiques dels diferents estudis, de manera que evitin la discriminació dels estudiants.

- Vetllar per la correcta inserció laboral dels titulats de la universitat.

Els Consells Socials, principalment a través dels seus presidents, van actuar també de nexa amb l'administració, en assumir la responsabilitat compartida de garantir la màxima eficiència en l'ús dels recursos que la societat posa al servei de la universitat. D'altra banda, per tal d'intercanviar punts de vista, experiències i iniciatives els presidents mantenien reunions periòdiques i, anualment, organitzaven les Jornades dels Consells Socials, on es debatien temes de comú interès. Les publicacions d'aquestes Jornades són documents de referència per conèixer les diferents preocupacions i prioritats d'actuació en la gestió universitària al llarg dels anys.

5. ALGUNES ACTUACIONS REFERENTS A LA COMUNITAT UNIVERSITÀRIA

Els membres de la comunitat universitària han de tenir ben definit el marc de les seves funcions i els seus drets i deures. La política de personal ha de garantir la qualitat dels docents, dels investigadors i del personal de suport, i els estudiants han de tenir el dret a elegir la universitat en funció de la seva capacitat i mèrit, però també se'ls han de donar els senyals que els estimulin i els orientin cap a les demandes de la societat.

Pel que fa al professorat, es creia fonamental garantir una bona selecció per part de cada universitat, estimular el seu bon rendiment mitjançant incentius i la definició de les carreres professionals, i eliminar les rigideses del sistema funcionarial. Això s'aconseguiria amb un sistema de contractació propi de cada universitat, que permetés l'avaluació i l'establiment d'un sistema retributiu i que incentivés la qualitat, mantenint, és clar, les necessàries garanties laborals i permetent la necessària flexibilitat entre les tasques docents i de recerca.

Les universitats també haurien de disposar d'un sistema de selecció dels alumnes, sense més discriminacions que el mèrit i la capacitat, i que permetés la mobilitat a nivell europeu segons criteris d'excel·lència. Aquest sistema havia de permetre un equilibri entre el dret de l'estudiant a elegir universitat i l'autonomia d'aquesta per triar els seus estudiants. Per això era necessari un sistema adequat d'accés a la universitat i de beques o préstecs, que permetés no excloure de l'ensenyament universitari, per raons econòmiques, cap candidat capacitat.

Sobre aquestes premisses es va estar treballant, en col·laboració amb les universitats, primer per aconseguir que la normativa estatal deixés prou marge d'actuació per establir una regulació pròpia, a Catalunya, i després per trobar els models i propostes més adients. L'acció de Govern, però, no es va limitar a aquests aspectes, d'altra banda prou importants. Al llarg de 23 anys es van dur a terme un gran nombre d'intervencions de suport a la comunitat universitària, algunes de les quals es comentaran seguidament. A títol d'exemple es poden citar actuacions tan diverses com les de suport a la difusió de l'ensenyament del català i de la cultura de la pau i de la solidaritat, l'acolliment dels estudiants i investigadors estrangers, la creació del Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya, la xarxa de càtedres UNESCO, el programa d'ajuda a Bòsnia-Herzegovina, o la distinció a la qualitat docent «Jaume Vicens Vives».

5.1 Els estudiants

5.1.1 *L'accés a la universitat*

L'accés a la universitat ha estat tradicionalment una qüestió complexa que Catalunya ha aconseguit resoldre amb un bon nivell d'acceptació per les universitats, pels mateixos estudiants i per la societat en general, gràcies a l'excel·lent treball del Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC).